

171
amplius eum diligere possimus, & uere cunctam pudorem que concipere,
adque ex his corde compungi, considerantes quod nisi miseratio ipsius subuenit,
sicut tantum illud peccatorum pondus sine dubio inuisibilem ^{nos} infernum supplicium
quod premissis, paulus ergo etiam illam non inerat, quae perierat indulgentia,
post uero nec stare recordamur, quae post baptismum commisitimus; In quibus itaque operi-
culam nobis saluum est, & eos nos adque in uinculis positos tenent, quod si & aliquan-
do ad recordationem uenerimus, & uis fuerimus paululam inde cogitare, & e-
sollerti statim effugit cogitatio, & transimus ad alia, & ne integram quidem horam
paciamur animam nostram ad afflictionem ^{memoria} adstringi; haec cogitatio causa est,
quod malis addimus mala, dum priorum memoria non permanent, & dolor aliquis
non uirtus pro conscientia committi; hinc est unde nec ad confessionem descendimus,
quomodo enim confitebitur, quorum non memoriam quidem tenemus; Sic consue-
tudine contemnendi, dum de praeteritis dolor nullus est, facilius superuenientibus
malis locum damus, quod si non nisi ex animas angulus auferatur, & uocari securita-
tis penitentibus, quae tam post haec tenent, aut quae tam de praecipitis reuocabit,
& quod pro his ubi nihil maluit, nihil uerecundiae, nihil pudoris amittatur,
ut non in omnes praedicationum foueas demergamur, pro his ergo uoluntate scilicet & gemitis uos
conferunt in conspectu, sufficit enim sciri & magni sicut & uos estis, ad compunc-
tionem cordis recordari beneficia diuina, & operum uestrorum gloriam, pro uo-
bis ipsi adsignare sedo, sufficit ut scilicet uel paruum aliquid uos latuit, quanto uos mag-
ne sitis, tanto id uel ita magis uirtus commissum grauius iudicare, sufficit conside-
rare illorum uitam, qui summam iustitiae & uirtutis regulam seruauerunt, & operum
in placuerunt deo, sed & naturam peccati cogitare, uelocem rapidam subreptiuam
& hoc incerta est, quae futura sunt, & ualde dubia, & tam periculosae, ut eam magnus ille
miser Paulus, hoc enim indicat, cum sedet timere, pro forte cum alius predicauerit, ipse
reprobis, fixis, & iterum cum ait, qui se putat stare, uideat necadat, sic autem & beatus
dauid beneficiorum dei munerum, quae eius memoriam reuelans, compunctionem cor-
dis quae rebat in quod dicit, quis est homo quod memores eius, aut filius hominis, quoniam
iustas eum, in uisus eum paulo minus ab angelis gloria & honore coronasti
eum, & constituit eum, cum uero operum ^{suorum} uirtutum, quae ostendit confidentiam
non habendam dicit, quis est primum dñem dñe, & quae est domus patris mei, quoniam dicitur
a me, usque in his, & non sunt pro nihilo habitabiles in conspectu tuo dñe, & locutus
est pro domo seruatum in longitudinem, haec autem lex hominis, dñem dñe ad te, &
quid dicit, & dauid adhuc loqui ad te, sed & maiorem memoriam facit, & semper ipsum qua-
si longe ab eorum uirtute constituit, cum enim dixisset, in te sperauerunt patres